

Prečo?

63-0626, Hot Springs, AR
(WHY?)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Prečo?

(WHY?)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v stredu večer 26.6.1963 v Hot Springs, AR

¹ Ďakujem, brat Johnson. Dobrý večer, priatelia. Je to skutočne veľké privilegium byť tu dnes večer, to je jedna vec, byť znova v Arkansase, a druhá vec je byť znovu na tomto kempe. Myslím, že to je moje prvé kempové zhromaždenie, ktorého som sa po dlhom čase zúčastnil. Mal som tu pozvanie, aby som tu prišiel, a tak som začal s vami. A počul som, že odvtedy, ako sme sem prišli, že ste prežívali tu na týchto zhromaždeniach nádherný čas. A som za to vďačný.

² A ako som tak pred chvíľou išiel dolu cestou so svojim synom, rozprávali sme sa, ako sme pred rokmi prvýkrát prišli do Arkansasu na moje prvé zhromaždenia. Keď som s tým prvýkrát začal, bolo to práve v Arkansase, jednako to bol taký evanjelizačný typ zhromaždení. A odvtedy som bol sedemkrát okolo sveta a teraz som znovu v Arkansase. Je to, ako keď robíte pokútny obchod, vždy sa vám to vracia. A mám taký pocit, že takmer všade v Spojených štátoch som sa pýtal, „Sú tu nejakí ľudia z Arkansasu?“ Vždy som mal v Arkansase priateľov, takmer všade. A vždy som povedal: myslím, že niektoré z najpravdivejších srdc, ktoré kedy búšili, boli pod tými starými modrými tričkami dolu v Arkansase. Skutočne milí ľudia! Mám vás rád.

³ A som vďačný Bohu za túto príležitosť byť tu späť dnes večer v Arkansase, byť tu s vami. Myslím, že nám v tomto kempe zostávajú ešte tri večerné zhromaždenia, takže som rád, že som dostal tú príležitosť prísť sem a vyjadriť moju lásku voči Ježišovi Kristovi a mať obecenstvo s vami ľuďmi a s našou milou skupinou bratov, ktorá tu je, dokonca mnohých z nich ani nepoznám. Ale len som sa tak obzeral dookola a zazrel som jedného, ktorého poznám, brata Jacka Moora. A hneď som ho, rovnako ako aj sestru Moorovú, spoznal. A tak sme istotne šťastní, že tu môžeme byť.

⁴ No, viete, za ten celý dlhý deň sa jednako musíte unaviť, viete, fyzicky unaviť. Nikdy nedostávame dostatok... nikdy sa neunavíme z oslavovania a dobrorčenja Bohu za Jeho dobrotu a za to, aký je On nádherný. A potom, po celom tom dlhom dni, a potom nadišiel večer a práve vtedy som prišiel. A bol som jedným z tých kazateľov, ktorým bola daná možnosť, aby dlho hovorili. Ale nemyslím, že to dnes tak

urobím, kvôli tejto tlačnici na týchto zhromaždeniach. Bezpochyby ste počuli veľkých rečníkov po celý deň a behom všetkých týchto zhromaždení. A po takom niečom sa teraz postaviť na pódium pred všetkých týchto veľkých rečníkov, to spôsobuje, že sa cítim dosť malý, ako tu stojím.

⁵ Jeden z kazateľov, s ktorým som si práve podal ruku, mi povedal, že toto sú vaše prvé zhromaždenia, ktoré tu máte v tejto modlitebni, ako by som to nazval; neviem, čo to presne je, nejaký chrám alebo čokoľvek. A sme istotne vďační mať znova tú príležitosť prísť do tejto novej cirkvi, do niečoho, čo je vybudované na chválu a česť Božiu. Ó, aké nádherné!

⁶ A my sme sa práve presťahovali späť, alebo nie presťahovali... Práve sme prišli na detské prázdniny pre deti. Žijeme v Tucsoni, v Arizone. A bolo tam hrozne horúco, ale začíname zisťovať, že tu doma to je trochu horúcejšie, ako to bolo tam, pretože tu je hrozne vlhko. A to nás tak trochu unavuje, potom, ako sme zvyknutí na taký vzduch, aký máme tam.

⁷ Dostali sme sa domov a minulú nedeľu sme mali prvé zhromaždenie a videli sme, ako Pán Ježiš pokračuje vo Svojom veľkom diele lásky a moci medzi ľuďmi. A to isté Evanjelium, ktoré som vám kázal pred pätnástimi rokmi tu v Arkansase, ja stále verím, že to je tá istá vec. Len to nijako nemeňte. To je Kristus.

⁸ V nedeľu sa v cirkvi niečo udialo. Nejako som sa obzeral dookola a videl som človeka, s ktorým sa stal zázrak.

⁹ Všimnite si, máme to radi, keď sa chválime Pánom Ježišom. Máme to radi. A raz prišla jedna žena, ktorá mi povedala, že jediná chyba, ktorú na mne mohla nájsť, bolo, že „som sa až príliš chválil Ježišom.“ Povedal som, „Tak to potom istotne pôjdem do neba, ak sú toto všetky chyby, ktoré mám, že sa chválím Ježišom.“ Ale ona si skrátka nemyslela, že On bol Božský. Ona sa len pokúšala povedať, že bol len človekom alebo filozofom, či prorokom alebo niečím podobným. Ale ja som na to povedal, že On je Bohom. A tak my...

Ona povedala, „Môžem ti dokázať, že On nebol Bohom.“

Povedal som jej, „Ó, nemyslím, že sa ti to podarí.“

Povedala, „Ó, môžem ti dokázať, že bol len človekom.“

¹⁰ Povedal som, „No, uznám, že bol človekom, ale On bol človekom aj Bohom.“

Na to povedala, „On nemohol byť Bohom.“

Povedal som, „Ó, On bol Bohom a On je Bohom.“

11 Povedala, „Ó, nemohol byť.“ Povedala, „Dokážem ti to tvojou vlastnou Bibliou.“

Povedal som, „Dobre.“

12 A povedala, „V Jánovi v 11. kapitole na ceste dolu k Lazarovmu hrobu Biblia hovorí, že 'Ježiš plakal.'“

Povedal som, „No a čo to má s tým spoločné?“

13 Odvetila, „Dobre, ale ak plakal, to dokazuje, že nebol Bohom.“

14 Povedal som, „Pani, tvoj argument je tenší ako vývar uvarený z kurat'a, ktoré umrelo hladom.“ Povedal som, „Toľko by si mala vedieť.“ Povedal som, „On bol človekom, ako išiel k Lazarovmu hrobu a plakal, to je pravda. Ale keď vystrel svoje malé ramená a povedal, 'Lazar, vyjdi von,' a ten človek bol schopný postaviť sa na svoje nohy potom, ako bol štyri dni mŕtvy a znova ožil, to už bolo viac ako človek, že dokázal urobiť niečo také.“ A ja stále verím, že On tým je.

15 V nedeľu, ako sme hovorili... Poprosil som ľudí, aby sa prešli po modlitebni a navzájom si podali ruky. A bol tam jeden milý priateľ, práve som sa naučil, ako ho milovať. Práve prišiel do zboru, on a jeho manželka. Ona bola registrovanou zdravotnou sestrou. Ale on sám bol Angličanom. Ona bola Nóрка. Ako sa to vôbec stalo, to neviem. Ale akokoľvek, obaja sú milí ľudia. A tento brat mal niečo zlé, niečo so svojím srdcom. A on je Kresťanom a tiež intelektuálnym mužom, robí nejakú svetskú prácu pre účtovníkov, a tak ďalej. A otočil sa a vtedy ho zasiahol srdcový infarkt, načo sa hneď zrútil na zem, mŕtvy.

16 A jeho manželka, keďže bola zdravotnou sestrou, rýchlo ho chytila a odmerala mu srdcový pulz, „Je preč.“ A pozrel som sa na jeho tvár, bola skutočne tmavá, oči mu sčerneli. Nielenže zavrel svoje oči, ale aj sa mu dokonca vytlačili dopredu. A bol... Práve som vystúpil na pódium snažiac sa utíšiť obecnosť, veľa ľudí sa snažilo pomôcť tej sestre, samozrejme, v takom stave, v akom bol jej manžel. Nieкто mu potom niečo položil na hlavu, vlastne pod hlavu.

17 Uchopil som jeho srdce, aby... jeho pulz na ruke a nebolo ho tam o nič viac ako na tomto kuse dreva. A potom som si kľakol a modlil sa, „Pane Ježišu, prosím Ťa, daruj život späť nášmu bratovi Wayovi.“ A potom jeho srdce zabúšilo štyri alebo päťkrát, a potom sa znova pravidelne rozbúšilo. A tak sa znova postavil a snažil sa nejakou

rozhovoriť. Nemohol nič povedať, bol... Krv sa zastavila, viete, keď srdce prestalo pracovať. A trvalo to nejaký čas, kým jeho krv začala správne cirkulovať. A počul som, ako zavolať moje meno, a tak som potom vyšiel späť na pódium.

¹⁸ Brat Way, možno by si sa mohol teraz postaviť, aby ľudia videli, čo to je za človeka. To je ten muž, ktorý padol mŕtvý v nedeľu ráno na srdcový infarkt. [Zhromaždenie sa raduje. - pozn.prekl.] Sestra Wayová, jeho manželka, zdravotná sestra, ktorá tam stála, aby mu odmerala tlak, pozrite sa. Všimnite si, že on... Tak som...

¹⁹ Pre ľudí, ktorí by také veci neverili, to môže znieť veľmi divne. Ale mnohokrát som videl, ako Pán Ježiš vzkriesil mŕtvych. A to nie je pre nás nijako nové, takže by sme... Myslím, že je to dobré chváliť sa Ježišom, ale myslím si, že by tam mala byť aj nejaká pravda, čím sa to vlastne chváľate. Videli sme Ho, ja sám som Ho videl v posledných pätnástich rokoch, ako v mnohých nevyvrátiteľných prípadoch vzkriesil mŕtvych.

²⁰ Raz jeden v Mexiku, kde sme ja a brat Moore stáli v Mexico City, jedno malé dieťa tam v jedno ráno zomrelo o deviatej hodine na zápal pľúc, v ordinácii lekára. A tá malá žena, nemohli sme sa ku nej dostať, aby sme... No, ten človek tam rozdal všetky modlitebné karty a mali sme tam len volať čísla, ako potom budú prichádzať. A už nebolo viac žiadnych modlitebných kariet. A táto malá španielska sestra, asi tak dvadsaťpäťročná, odhadujem, mala tam malé, mŕtve dieťa a akurát v tom čase tam pršalo, takže ho mala schované pod dekou.

²¹ A jeden večer dozadu, bol tam jeden slepý muž, bol asi tak starý, ako by bol teraz môj otec, asi sedemdesiat rokov, slepý a získal svoj zrak, práve keď som sa zaňho modlil. A v ten večer, to pódium, asi tak široké ako toto tu, boli tam kopy, ó, vysoké kopy, asi dve alebo tri stopy so šálmi, klobúkmi a starými rúchami, ktoré tam tí ľudia naskladali.

²² A táto malá žena sa tam snažila dostať. A Billy Paul, môj syn tam prišiel a povedal, „Oci, mám tam veľa uvádzačov a nikto z tých troch stoviek tam nedokáže udržať tú malú ženu.“ Mala tam to mŕtve dieťa pod malou, modrou dekou.

Povedal som, „V poriadku,“ povedal som bratovi Jackovi Moorovi, „poďme dole.“

²³ Ja mám totižto s bratom Jackom Moorom veľa spoločných vecí. Nechcem tým povedať, že vyzeráme rovnako, pretože on je takým dobre-vyzerajúcim mužom. Ale jedna vec na bratovi Moorovi, obidvaja

si tak isto striháme vlasy. [Brat Branham a zhromaždenie sa smejú. – pozn.prekl.] Máme teda veľa spoločných vecí. Myslel som si, „Ona ma predsa nikdy nepoznala,“ museli ma tam dostať dolu po povrazoch, a tak ďalej. Tak som ho tam dolu poslal, aby sa tam modlil za to malé dieťa. Myslel som si, „No, oni... ona nikdy nebude poznať rozdiel.“

²⁴ A tak som začal znovu hovoriť, keď... Brat Espinoza, mnohí tu z vás bratov ho asi poznáte, zo Západného pobrežia, robil tam tlmočníka. Bolo to tam vonku pri býčom ringu v Mexico City. A pozrel som sa dolu na obecnosť a videl som videnie, v ktorom sedí malé mexické dieťa a usmieva sa na mňa. Tak som povedal, „Privedte tú malú pani sem.“ Tak som na to malé, mŕtve, stuhnuté a studené stvorenie položil ruky. Jeho nohy začali kopáť a začalo to kričať a bolo to... jednoducho to bolo živé.

²⁵ A tak som poslal poslíka, Espinoza poslal, aby to overil s lekárom, aby urobil nejaké vyhlásenie, predtým, ako by to mohli napísať. Lekár napísal prísažné vyhlásenie, že to dieťa v to ráno zomrelo v jeho ordinácii o deviatej, a toto sa udialo asi o desať-tridsať v ten večer. A to dieťa je dnes živé, teší sa z dobrého zdravia, na česť a slávu Božiu.

²⁶ A tak, videli sme udiat sa mnoho takých vecí. Nemuseli by sme to o bratovi Wayovi povedať, ale pravda je pravda. A Boh nerobí tieto veci len preto, aby... On chce, aby to bolo známe ľuďom, a aby ľudia vedeli, že On ich miluje. A z milosti Božej, brat Way tu s nami dnes večer sedí a je živý. A iste sme za to vďační.

²⁷ Myslel som si, že ako som bol na tých kempoch, ako som tam prišiel, nechcel som prerušiť ten veľký čas. Billy mi hovoril, dnešné popoludnie, povedal, „Hovoríš o skutočných staromódnych Letniciach,“ povedal, „počkaj ale, keď sa tam dostaneš!“ Povedal, „Spievajú tam, ako keby tam mali prežitie už päťdesiat rokov.“

Povedal som, „Hádam aj niektorí z nich mali, áno, kľudne aj päťdesiat rokov.“

²⁸ A mám to skutočne rád, keď sa dostanem do takého zhromaždenia, myslím, že to je tak s každým z nás, keď sa do toho dostaneme správnym spôsobom.

²⁹ Ako som aj raz zvykol hovorievať jeden príbeh o rybárčení. Hore v New Hampshire, chytal som tam pstruhy. A hore, na vrchu tej hory, mal som tam malý stan, asi takýto malý áčkový stan od vlády. A podarilo sa mi nájsť miesto, kde bolo veľa pstruhov, bolo to vzadu pod kríkom. A bola tam taká vŕba, a vždy, keď som si chcel namočiť mušku,

vždy sa to zachytilo o tú vrbu. A tak v to ráno, vstal som a išiel som tam dosť skoro, pričom som si myslel, že tie vrby zotnem. Len by som... Ak by som tú rybu zabil, tak by som ju zjedol, ináč by som ju pustil. A tak som tam mal celý týždeň, a to bolo všetko, o čo som sa musel starať, a okrem toho som tam bol sám.

³⁰ A keď som tam v to ráno bol preč, na ceste späť, stará medvedica s dvomi mladými mláďatami sa mi tam dostali do stanu. A veľa môžete počuť o tom, ako sa veci zničia, ale tieto to skutočne riadne pokazili. Všetko tam roztrhali. A tak som si myslel... Keď som sa vrátil, počul som nejaký hluk a poobzeral som sa a obchádzal som okolo nejakých malých kríkov. A tá stará matka medvedica a ostatní si to tam pekne užívali, vo všetkom sa prehrabávali.

³¹ A ona ma uvidela, tak sa rozbehla a zabrumela na svoje mladé. Jedno z tých jej mláďat išlo, ale to druhé nie. A bolo to také malé stvorenie, asi takto vysoké. A takto tam sedelo. Myslel som si, „No, do čoho je tento kamarát tak zaujatý?“

³² A tak som sa tam prešiel a poobzeral. A povedal som mu, „Zmizni odtiaľto! Vypadni!“ A len tam tak sedel. Myslel som si... A tak som sledoval tú starú matku, pretože, viete, ako tam mala svoje malé, ona by sa nedala, poškriabala by vás, viete. Tak som len sledoval; a bol tam jeden strom, ktorý bol celkom blízko. A tam v stane mi ležala moja stará hrdzavá pištoľ, pravdepodobne už aj tú rozmlátili. Ale jednako, nechcel som zastreliť tú starú matku a nechať tam v lese dve siroty. Tak som len sledoval tento strom prechádzajúc dookola, aby som videl, z čoho bol tento malý taký fascinovaný.

³³ A viete, mám rád palacinky. My... my sme všetci severania, či nie? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Lievance je to, čo tam dole robia, viete. Tak... A skutočne ich mám rád a viete... Nie je na mne práve veľa z metodistu; veľmi rád vylievam melasu. A skutočne som ich správne pokrstil, celé som ich tým popolieval. Nemám práve rád iba také malé poffkanie, ako to zvyknete robiť tu, iba trochu. Mám to rád tak, keď to skutočne celé popolievate, viete, dobre premiešané a potom také ťažké.

³⁴ A mal som tam jeden galón, plné vedro dobrej cirokovej melasy. A ten malý medveď sa dostal až na vrch a skutočne sa tešil z tej mojej melasy. Tak som ho len sledoval, ako tam išiel okolo toho rohu. Takto zobral svoju malú labku a strčil ju do toho vedra, viete. A nevedel, ako odtiaľ tú melasu vytiahnuť, takže len stále strkal svoju labu dolu do mojej melasy, hrabal sa v nej, až kým ju celú nevylízal.

³⁵ A to si píšete, že keď som to nakoniec zvládol a podarilo sa mi upútať jeho pozornosť, stále sa na mňa díval. Nemohol ma vidieť, lebo bol celý od melasy, od vrchu svojej hlavy až po spodok. Jeho malé brucho bolo plné melasy. A jeho oči, dokonca ich ani nemohol otvoriť, aby sa na mňa pozrel, viete, len sa tak pokúšal.

³⁶ Pomyslel som si, „To je pravda. Nie je žiadneho odsúdenia tým, ktorí jedia.“ Keď si oblečieme tú myseľ toho starého dobrého letničného zhromaždenia, keď strčíme svoje ruky do toho medového pohára, asi takto hlboko, viete, z toho letničného medu.

³⁷ Viete, ale to zvláštne na tom je to, že potom, ako si naplnil brucho a vyprázdnil moje vedro, prišiel ku svojej mame a malému bratovi a tá mama z neho ten zvyšok vylízala.

³⁸ Takže, viete, dúfam, že dnes tu toho toľko naberieme, že keď potom prídeme domov, tí, ktorí tu s nami neprišli, to z nás všetko vylížu, trochu z nášho prežitia, povieme im o tých veľkých veciach, ktoré Pán učinil tu v Hot Springs. Nech vás Pán žehná.

³⁹ A teraz, myslím, že mi povedali, že to práve nestihli načas, alebo niečo také, aby oznámili, že treba rozdať modlitebné karty a modliť sa za chorých; niektoré čísla na kartách, my ich len tak vyvolávame a modlíme sa za nich. A keď to takto chodí, niekedy mi to trvá aj celý večer, kým sa tak nejako nezoznámime. A tak zajtra večer, myslím, že budú rozdávať modlitebné karty, niekedy v toto popoludnie. Je to tak? Áno, už ste... O šiestej? Dobre, o šiestej, zajtra večer.

⁴⁰ No, myslel som si, že dnes večer len vezmem nejakú malú časť Písma, ktorá tu je, a prečítam to a uvidíme, že či nájdeme to, čo nám Pán chce povedať. Ale teraz, ešte predtým, ako otvorím túto Knihu, hovorme teraz k Autorovi tejto Knihy, ako skloníme svoje hlavy.

⁴¹ Ešte predtým, ako sa pomodlíme a skloníme naše hlavy; všetky starosti, ktoré teraz máme, a zhon dnešného dňa a ten malý zmysel pre humor, ktorý sme mali, dajme to všetko nabok, pretože sa približujeme ku Kráľovi. Ak je tu nejaká mimoriadna prosba, ktorá má byť spomenutá, len pozdvihnite svoju ruku a povedzte, „Pane!“ Drž svoju prosbu rovno vo svojom srdci.

⁴² Náš Nebeský Otče, považujeme to za také privilégium, Všemohúci Bože, že prichádzame do zhromaždenia Pánovho, aby sme mali spolu obecnosť, svedčiac a hovoriac o tých veľkých veciach, ktoré si Ty vykonal, a o miestach, kde sme boli. A práve mi to pripomína Skutky 4 v Biblii, keď sa vrátili a hovorili o tom, čo všetko Pán urobil. A

všetci sa tam modlili a tým miestom bolo zatrasené, kde boli spolu zhromaždení.

⁴³ Bože, my nie sme dnes večer až tak dychtiví, aby sme videli triasť sa túto budovu; ale ide nám o to, aby si Ty nami zatriasol, Pane. Zatrás naším rozumom. Zatrás našou bytosťou, našimi emóciami, našimi srdcami rozumnosti, aby sme mohli dnes večer toto miesto opustiť tak, že budeme oddaní slúžiť Ti viac ako kedykoľvek predtým, aby sme mohli cítiť prítomnosť nových a čerstvých Letníc, aby na nás mohol byť vyliaty Svätý Duch, čerstvý a nový ako dole tam v tých lesoch a kopcoch Arkansasu pred päťdesiatimi rokmi, keď tam naši predkovia prišli na koňoch a vozoch a kázali toto Evanjelium. Drahý Pane, nech len my, nositelia tejto veľkej a hodnej veci, ktorú si nám tu zoslal, aby sme sa nehanbili za túto veľkú vec; ale nech len kráčame po stopách tých, ktorí išli pred nami, Pane, a nech nosíme ten prápor Pána Ježiša.

⁴⁴ Nech ostatní, ktorí ešte neprijali tento veľký plán spasenia, ktorý tam Boh pre nás položil v Písme, predpovedal cez celý Starý Zákon, a dnes sa z toho radujeme; a nech je tu medzi nami veľké zatrasenie, Pane, a obnovenie viery a obnovenie našich síl.

⁴⁵ Ďakujem Ti za tieto zhromaždenia, za túto skupinu ľudí, ktorí sa stále pevne držia, Pane. V tejto hodine skúšky, ktorá prichádza na zem, aby skúsila tých, ktorí vyznávajú, že sú Kresťanmi. Nech sú na konci nájdení ako hodní vstúpiť do radosti Pánovej, ktorá bola pripravená pre vykúpených, od založenia sveta. Požehnaj Tvoje Slovo.

⁴⁶ Pane, pamätaj na každú ruku, ktorá je teraz zodvihnutá. Ty poznáš každý zámer, každý motív, Ty poznáš každú prosbu, ktorá je za tou rukou. Modlím sa, Bože, aby si to udelil každému jednému. Nech každý muž, ktorý... alebo žena, chlapec alebo dievča, ktorí zodvihli ruku, ktorí chcú viac spasenia alebo bližšie kráčanie alebo Ťa chcú poznať ako svojho Spasiteľa, nech neopustia toto miesto, dokiaľ ich prosba nebude zodpovedaná.

⁴⁷ Tí, ktorí sú chorí a núdzni, modlíme sa, Bože, nech tu je taká vlna uzdravenia, ktorá prejde týmto miestom, že tu nebude ani jedna slabá osoba, ktorá tu prišla a opustila toto miesto takým spôsobom, akým sem prišla. Ty, ktorý dokážeš vzkriesiť človeka z mŕtvych, a tu to pred nami ukázať, to len ukazuje, že Ty si tým istým Bohom, ktorý stál tam pri Lazarovom hrobe, ktorý ho vyvolal zo smrti. Otče, nech oni vedia, že Ty si tým istým včera, dnes i naveky. Tu dnes večer medzi nami stojí niekto, kto bol len pred pár dňami zavolaný zo zeme, ktorá je

poza tieňom ľudského poznania v tomto živote. Ako Ti len za to ďakujeme!

⁴⁸ Požehnaj nás dnes večer, ako sa budeme venovať Tvojmu Slovu, lebo Tvoje Slovo je skutočne Pravdou. Ty a Tvoje Slovo ste jedno. Oni nemôžu byť oddelené. Takže Ťa prosíme o Tvoje požehnanie, Otče, ako len očakávame na Teba, že k nám budeš dnes večer hovoriť, skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Amen.

No, ak si to chcete so mnou otvoriť, rád by som sa obrátil do Písma a tak.

⁴⁹ Trochu som si ľahol na posteľ a išiel som spať; a tá prvá vec, viete, Billy ku mne prišiel a povedal, „Podme.“

Povedal som, „Chceš povedať, že už je čas ísť do zboru?“ Musel som vytiahnuť nejakú kopu miest Písma, ktoré som kedysi zvykol používať, aby som na ne dnes večer hovoril.

⁵⁰ A myslel som si, že možno by sme mohli rozdať nejaké karty a modliť sa za chorých, a tak ďalej. Všimol som si, odkedy som tu prišiel, že tu ležia dvaja ľudia na lôžkach, asi sem prišli, aby sme sa za nich dnes večer modlili.

⁵¹ A tak Billy sa vrátil a povedal, „Nestihol som to včas, oci.“ Hovoril o tom a povedal, „Možno to skúsime zajtra večer.“

⁵² Povedal som, „V poriadku, zavolaj bratov, choďte tam a rozdajte nejaké karty.“

⁵³ A tak teraz chcem, aby ste si so mnou otvorili 2. Kráľov a je to 1. kapitola. A potom by som tiež chcel z Jeremiáša, 8. kapitola a 22. verš. Prečítajme aspoň kúsok z tohto Písma.

Potom po smrti Achabovej sprotivil sa Moáb Izraelovi.

A Achaziáš spadol cez mrežu na svojom hornom príbytku svojho paláca, ktorý bol v Samárii, a onemocnel. Vtedy poslal poslov a povedal im: Id'te, opýtajte sa Bál-zebúba, boha mesta Ekrona, či vyjdem z tejto svojej nemoci a budem žiť?

Ale anjel Hospodinov hovoril Eliášovi Tišbänskému: Vstaň, id' hore ústrety poslom kráľa Samárie a hovor im: Či preto, že niet Boha v Izraelovi, idete sa pýtať Bál-zebúba, boha Ekrona?

Preto takto hovorí Hospodin: S lože, na ktorú si vyšiel, viacej nesídeš, ale istotne zomrieš. Potom odišiel Eliáš.

54 A teraz v Knihe Jeremiáša, 8. kapitola a 22. verš.

Či nieto balzamu v Gileáde? Či nieto tam lekára? Lebo prečo potom nie je zahojená rana dcéry môjho ľudu?

55 Chcem hovoriť, ak by sme to tak mohli nazvať, na tému: „Prečo?“ Je to otázka a Boh sa pýta túto otázku.

56 A Boh je večným. Vieme, že je. Je večne trvajúci. Nikdy nemal počiatku a nikdy nemôže mať konca. Večnosť sa nedá začať, nikdy sa nemôže končiť, pretože je večná.

57 A Boh nemôže zmeniť Svoju myseľ, ani Svoju cestu. Preto my, ako ľudia, ktorí nebudú prijímať vierovyznania, ak je to v protiklade s Božím Slovom, pretože veríme, že Boh a Jeho Slovo sú to isté. Veríme, že Biblia hovorí v sv. Jánovi v 1. kapitole, že, „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ Preto, keď Boh niečo hovorí, On nemôže zajtra, ani ktorýkoľvek iný čas odvolať; keď je Boh zavolaný na scénu, aby učinil rozhodnutie. A každé jedno Jeho rozhodnutie je večné. Nikdy sa nemôže zmeniť.

58 A Boh bol zavolaný, aby urobil rozhodnutie pre ľudskú rasu, v záhrade Eden, kedy bol spáchaný prvý hriech. Mohol by niekedy byť schopný vykúpiť Svoje stratené dieťa znovu späť do obecnstva s Ním? Ale zaviedol jeden program. A on nemôže byť nikdy zmenený, a to je cesta Krví. A keď budete sledovať Písma ďalej, nikdy sa to nejako nepozmenilo alebo nezmenilo a ani sa nikdy nemôže, pretože to je Božie rozhodnutie: skrze Krv. Hoci sa to my snažíme pozmeniť. Snažíme sa to naučiť. Pokúšali sme sa z toho spraviť denomináciu. Skúšali sme už všetko, čo sa v ľudskom zákone dá, aby sme sa to pokúsili zmeniť, ako to urobil Adam cez figové listy, a tak ďalej. Ale ono to trvá navždy, Krv je tým jediným miestom obecnstva.

59 Preto tu my dnes večer môžeme spolu stáť, nie ako jedna denominácia, môže nás tu byť mnoho a sme spolu. Ale my tu nemôžeme stáť, aby sme reprezentovali jednu denomináciu, musíme tu stáť pod týmto obecnstvom pod Krvou Ježiša Krista. Všetci môžeme byť bratmi a sestrami. Boh robí pre človeka cestu, ale keď ten človek potom odmieta tou cestou kráčať, potom má Boh právo opýtať sa, „Prečo si to neurobil?“ A to je to, čo vtedy urobil, a to je to, čo On robí dnes, a preto aj bude, to, čo sa opýta na súde. Oni sa pýtali, „Prečo?“

⁶⁰ No, tu, kde sme to miesto Písma práve začali čítať, odohráva sa to tesne po Achabovej smrti, zlého kráľa, hraničného veriaceho, človeka, ktorý vedel, čo bolo správne robiť, ale predsa nemal odvahu vystúpiť a urobiť, čo vedel, že bolo správne.

⁶¹ A viete, tak nad tým premýšľam, ak tento svet nie je znečistený Achabmi, toto kresťanstvo, v ktorom žijeme, je kontaminované Achabmi, ľuďmi, ktorí vedia, že je správne dať svoj život Bohu a byť naplnený Duchom a nasledovať učenia Biblie, ale predsa sú bez odvahy, aby sa postavili a urobili to. Opäť mi to pripomína tú situáciu, ktorá bola v Sodome.

⁶² Biblia hovorí, „Hriechy Sodomy denne sužovali spravodlivú dušu Lóta.“ A tak duša toho človeka bola spravodlivá a on sa pozrel na hriechy tej zeme a vedel, čo tam bolo nesprávne, kde robili zle, ale predsa bol bez tej odvahy, aby sa postavil na svojom presvedčení.

⁶³ Niet divu, že celý svet sa stal Sodomou a Gomorou a ako títo dnešní Lótovia, cez národ a okolo sveta, stoja v cirkvách, a ktorí sú presvedčení, že Ježiš Kristus je tým istým včera, dnes i naveky a že Jeho moc je stále taká skutočná, ako kedy bola, ale sú bez odvahy, aby sa postavili za kazateľňu a odsúdili hriech, iba kvôli takej prekážke, že ich vylúčia z obecnstva, do ktorého sa pripojili. Stále to ukazuje, že Krv Ježiša Krista je to jediné liečivo.

„Prečo? Prečo?“

⁶⁴ Achaziáš bol synom Achabovým a bol privedený do domu, ktorý bol vlašným. On nebol tak celkom Kresťanom. Jeho matka bola pohanka. A jeho otec sa oženil mimo obecnstva a zobral si ženu, ktorá nebola veriacou.

⁶⁵ A to vždy vytvára zlý domov, pre akékoľvek dieťa, v ktorom len môže vyrastať, keď sa nevera s vierou snažia spolu zmiešať dokopy.

⁶⁶ No, ak by ten otec bol býval skutočne silným mužom vo svojej viere, to dieťa by mohlo mať lepšiu príležitosť, ale on nebol. Nebol. On vedel, že existuje Boh. Vedel, že existuje Jehova. A potom... bohovia jeho matky, a tak ďalej. On v tom bol zmätený. A potom po smrti svojho otca, tento chlapec vo svojom stave bol tak trochu zmiešaný, nevedel, či tak, alebo onak.

⁶⁷ Či to nie je obraz dnešných krajín? Jeden v rodine je taký, a ten potom taký, jeden sa uberá to cestou, ďalší zase tamtou. Niet divu, že stále produkujú tak veľa mládežníckej kriminality, a podobne, pod

menom kresťanstva. Je to preto, že tam nie je žiadna jednota. Nie je tam nijaké vyvolanie a státie na strane Božej.

⁶⁸ No, zisťujeme teraz, že tento človek sa mal stať dedičom trónu svojho otca. Jedného dňa, hore na jednom balkóne, kráčal tam dookola a padol cez mrežu. Mohol byť možno omámený a padol cez tú mrežu, dole možno na zem, na lavičku alebo niečo také a zlomil si pár rebier alebo mal nejaké vážne zranenie. A tá choroba alebo tá rana musela niekde spustiť infekciu, čo spôsobilo, že dostal horúčku. A bol dosť chorý.

⁶⁹ Samozrejme, v tých dňoch nemali také lieky, aké majú teraz. Možno tí lekári len prišli a urobili pre toho chlapa, čo len mohli, ale nebolo to nič dostatočné. A potom vedel, že jediná vec, ktorú mohol urobiť, bolo ísť ku vyššej moci, akú len lekári mohli vyprodukovať v ich medicínskej terminológii. A potom si myslel, že pôjde; a poslal pre svoju matku.

⁷⁰ Ó, čo za lekcia by to mala byť pre matky! Dieťa bude zvyčajne počúvať svoju mamu.

⁷¹ A tak oni tam išli, poslal ich k bohu jeho matky, Belzebúba, až z Ekronu, kde bola tá jeho socha, jeho monument. A povedali, „Chodte tam a prekonzultujte to tam s tými kňazmi a nech sa pýtajú tej sochy Belzebúba, či sa dostanem z tejto choroby, ktorú mám, alebo nie.“

⁷² Ale viete, ten človek... On skutočne... Viete si to predstaviť? Ľudia, od ktorých sa očakávalo, že sú ľudia s bážňou pred Bohom, a nechali takého človeka, aby nad nimi vládol, iba kvôli takému vlašnému stavu. Bol to stav, do ktorého sa cirkev dostala, že dala do moci takú osobu, alebo to dovolila. Nemyslím si, že časy sa nejako zásadne menia; zväčša vyzerajú vždy také isté. A nechali panovať takého muža, a mali to tak v tom kraji povedať, aby si nechali poradiť od nejakej sochy, ktorá bola nejakou pohanskou ideou, o svojom stave.

⁷³ A potom, viete, ale poza tým všetkým, bez ohľadu na to, ako sa zdalo, že Boh odvrátil Svoju tvár od ľudí, On sa niekedy pozerá, aký typ postoja zaujmeš. Každý syn, ktorý prichádza k Bohu, musí byť skúšaný a karhaný.

⁷⁴ A potom je tam nejaká malá chyba v tom mužovi alebo žene, ktorí sú narodení v Duchu Božom, ktorý je Večný.

⁷⁵ A potom sa dostanete do miesta, kde niekedy... Všetko, čo je na tebe ľudské, rozumovanie, diabol to od teba môže vyzrozumovať. Ale ak

sa to potom prelomí preč, ak tam ten Večný Život nie je, tiež upadneš, pretože sa rozumovaním môžeš dostať preč od Boha.

⁷⁶ Ale človek, ktorý tvrdí, že je Kresťanom, nemá nijaké právo za kazateľňou alebo v určitom úrade ako vodca niekde, dokiaľ sa nevyšplhal do miesta, kde je narodený z Ducha Božieho, naplnený Svätým Duchom, a to takým spôsobom, že nikto to z neho nemôže vysvetľovaním odstrániť.

⁷⁷ Boh, keď On poslal Mojžiša dolu do Egypta, aby vyslobodil svoj ľud, najprv si ho vzal na zadnú časť púšte a vytrhol z neho všetku teológiu, ktorú v sebe mal, za tých štyridsať rokov, a až potom sa mu zjavil. On vedel viac o Bohu v tých piatich minútach, v Prítomnosti toho ohnivého kra, ako vedel za tých štyridsať rokov vyučovania sa a toho všetkého, čo mal.

⁷⁸ To je to, čo cirkev dnes večer potrebuje, to je ďalšie prežitie s ohnivým krom, kde prefíkaní ľudia... Viete, Písmo hovorí takto, „Tie dva duchy budú v posledných dňoch tak blízko, že by to zvedlo aj vyvolených, ak by to bolo možné.“

⁷⁹ Človek by sa mal prv dostať na to posvätené miesto s Bohom; kde všetci teológovia, všetci doktori božstva, všetko uvažovanie, všetci ateisti, nič z toho to nemôže z neho vysvetľovaním odstrániť. A on bol práve na tom mieste, keď Boh prišiel a dobre vedel, čo sa udialo. Nemôžete to z neho vyrozumovať; on bol na tom mieste, keď sa to stalo. To je ten druh muža, akého dnes potrebujeme vo vláde, v cirkvi a všade možne, v takom čase, aký je tento. Pre vodcovstvo potrebujeme človeka, ktorý je naplnený Svätým Duchom.

⁸⁰ To je to, čo dnes cirkev potrebuje; nie teológa, ale duchom naplneného, znovuzrodeného muža, plného Svätého Ducha. A poviem vám, ak by sme mali viac z toho, cirkev by vyzerala úplne inak, ako teraz vyzerá. Veci by boli inak, ak by sme len mali viac takých ľudí naplnených Božím Duchom, nie kráčajúcich podľa tradícií starších, a tak ďalej.

⁸¹ A tak teraz zisťujeme, že tento chlap ich poslal pre informáciu od boha Ekrona, Belzebúba.

⁸² Ale celý čas Boh vedel, že to robil. Takže tam mal proroka menom Eliáš, a tak prehovoril k Eliášovi a povedal, „Choď tam na takú a takú cestu a takto sa tam postav. Poslovnia tam prichádzajú.“ Vidíte, nikdy nemôžete niečo pred Bohom skryť, vidíme, bez ohľadu na to, čo robíte. No, ako málo urobil ten človek, Eliáš, ku ktorému tam Boh hovoril niekde v púšti, niekde v nejakej blatovej chatrči a povedal mu,

„Chod' tam a postav sa na roh tej cesty, ktorá tam je, a prehovor k týmto ľuďom a povedz im, 'Chod'te naspäť k nemu a povedzte mu, „TAK HOVORÍ PÁN, on nevyjde z tej postele.““

⁸³ A On povedal, „Opýtajte sa ho, 'Prečo si to urobil? Čo sa stalo, že si to urobil? Je to preto, že nie je Boha v Izraelovi? Je to preto, že tam nie je proroka? Je to ten dôvod, prečo si to urobil? Viete predsa, čo sa stalo. Poznáte Písmo. Máte ho vo svojom vlastnom paláci. Sú tam okolo kňazi. Bezpochyby ste ich čítali už od malička. A ako teda môžete urobiť tak hlúpu vec ako niečo také?“

⁸⁴ Som dnes večer zvedavý, že či by Kristus prišiel na scénu do tohto dnešného národa, priťahujúc tento národ bližšie k súdu, ak by nebola položená tá istá otázka. Prečo to tak je? Čo sa deje, že robíme takéto veci? Prečo sa hádame vo vláde, či môžeme čítať Bibliu na verejnosti, a prečo, ak všetci čítame takéto nezmysly? Či naši predchodcovia nedali tento úrad do poriadku? Nebol tento národ zrodený na princípoch Biblie? Nie sme tu pre slobodu náboženstva, aby sme konali v Bohu takým spôsobom, akým to cítime, takým spôsobom, ako sme presvedčení, že je to Pravda?

⁸⁵ Ale vidíte, my robíme práve niečo také, ako oni robili vtedy. Len nechávame politiku a podobne, aby nás pohltila, namiesto toho, aby sme rešpektovali našu vieru v nášho Boha a ľudí, ktorí budú stáť za Pravdou. A nechávame, aby nad tým všetkým panovala politika a hlasujeme za také veci, ktoré znečisťujú tento národ, zatiaľ čo prichádzame k súdu. Boh jedného dňa vzbudí na scénu mocného proroka, ktorý bude hovoriť k tejto generácii a povie ľuďom a oni uvidia, že to je Boh, ktorý hovorí, ale nebudú činiť pokánie. Bude to presne také, ako to bolo vtedy.

⁸⁶ On povedal, „Nie je Boha v Izraelovi? Je to preto, že tam niet Boha?“ To isté, ako keď Jeremiáš povedal, „Či nie je balzamu v Gileáde? Nie je tam nijakého lekára?“ A potom oni na to nemôžu odpovedať. Samozrejme. No, on povedal, „Potom, ako ste to mohli urobiť? Prečo nie je uzdravená dcéra môjho ľudu?“

⁸⁷ No, my sa tomu dnes večer divíme. Prečo? Či nieto Biblie? Či nieto Boha? Či v tom nie je žiaden rozdiel? Ak Boh privedie ľudí k súdu, On bude musieť mať niečo, skrze čo ich bude súdiť. Musí tam byť nejaký štandard.

⁸⁸ A ak ich On bude súdiť katolíckou cirkvou; ak ich bude súdiť rímskou cirkvou, grécka cirkev je stratená, a ďalšie katolícké cirkvi sú stratené. Ak bude súdiť gréckou, rímska je stratená. Ak On bude súdiť

skrze luteránov, metodisti sú stratení. Ak ich bude súdiť metodistami, luteráni sú stratení. Jednoducho nemôže súdiť cirkvou; je tam až príliš veľa rôznych organizácií.

⁸⁹ Ale Boh bude súdiť svet Ježišom Kristom, tak to On povedal. A Ježiš Kristus je Slovom a Slovo Bohom. Čiže On ich bude súdiť touto Bibliou, pretože toto je Slovo. To je ten Boží štandard. Musíme to vždy odmerať s tým, čo Biblia hovorí.

⁹⁰ A čudujem sa, prečo máme všade toľko zmätku, tak veľa organizácií, tak veľa rozdielov, oddelených bratstiev a všetko možné. Je to preto, že nieto Balzamu v Gileáde? Je to preto, že tam nieto Lekára? Som zvedavý, či by sa nás Boh opýtal túto otázku.

⁹¹ No, nebolo to len preto, že tam nemali lekára. Mali. Boh bol tým Lekárom. Čiže to nebolo preto, že nebolo Boha v Izraelovi. Bol tam Boh. A mali tam proroka, od ktorého si mohli dať poradiť a zistiť, ako sa veci majú. Ale bola to len kráľova vlastná tvrdohlavá vôľa. Presne tak.

⁹² A to je to, čo sa deje v tomto dnešnom národe. Je to len vlastná tvrdohlavá vôľa ľudí. Nie že by sme nemali toho istého Boha, ktorý prešiel cez Červené More so Svojimi ľuďmi, krmil ich štyridsať rokov v divočine. Nie je to preto, že by sme nemali toho istého Boha, akého sme mali na začiatku. Je to len vlastný tvrdohlavý spôsob ľudí. Jednoducho sa len nechcú skloniť. Nechcú mať nič spoločné so svätosťou a čistotou žitia biblickým spôsobom. Radšej by patrili do cirkvi a mali svoje meno v nejakej knihe a žili ako zvyšok sveta, ako sa pokloniť zasľúbeniam a prikázaniam Všemohúceho Boha. To je to, čo sa dnes deje. To je ten dôvod, prečo sú veci také, aké sú, že ľudia sa vzdávajú od Slova. Nikdy nebudete schopní dať sa do poriadku, dokiaľ sa znova nedostanete na tú správnu cestu.

⁹³ Oni postavili túto budovu, dali tam niekde ten roh, nikdy by ste nemohli postaviť takúto budovu. Musíte byť postavení na základe. A ten základ je Biblia, náuka apoštolov a prorokov, a tak ďalej, všetko z Biblie.

⁹⁴ Kráľov vlastný tvrdohlavý spôsob. Nechcel tam dole po nich poslať. Nebolo to dosť populárne.

⁹⁵ Boží skutočný a pravdivý spôsob žitia nikdy nebol populárny. A ani nikdy nebude populárny. „Lebo kázanie Evanjelia je bláznovstvom tým, ktorí hynú.“ Pavol povedal, „Nehanbím sa za Evanjelium Ježiša Krista, lebo je mocou Božou na spasenie každému, kto verí.“

A tak teraz zistíme, že ten kráľ bol tvrdohlavý.

⁹⁶ Je to niečo také, ako je to dnes, ten pacient si ľahne priamo na... Čo ak by pacient išiel k lekárovi, ľahol si tam dolu na posteľ a mal by nejaký typ horúčky, ktorá by ho išla zabiť? A ten lekár by vošiel do dverí a povedal by, „Pane, máme tu na to medicínu.“

On povie, „Ó, nemôžem.“

„Len poďte, dám vám injekciu, očkovanie.“

„Ale ja nechcem vašu medicínu.“

⁹⁷ A teraz by povedal, „Pane, ale ja vám viem pomôcť, jedine ak pôjdete.“ „No, ale ja nejdem.“

⁹⁸ A ten človek by tam ležal na tej posteli a zomieral; zomieral by tam na tej posteli, pretože by neprijal očkovanie proti týfusu, alebo čokoľvek by to bolo, čo by mal. Neprijal by to očkovanie proti tomu a ten človek by zomrel rovno na prahu lekárových dverí. No, ten človek.. Nemôžete obviňovať toho lekára, ak on mal ten liek, ktorý by vyliečil tú nemoc, a ten lekár je ochotný mu to dať a bolo mu to poskytnuté. A ten človek tam len tak sedí, prichádza k prahu dverí a priamo tam padne a zomrie, nemôžete za to obviňovať lekára. Nemôžete za to obviňovať ten liek. Je to ten človek, ktorý je za to vinný; zomierajúci na prahu dverí u lekára s chorobou, na ktorú existuje liek, ktorý by to mohol vyliečiť, môže to zvnútra vyliečiť. No, to je však len podobenstvo.

⁹⁹ Ale viete, Boh má liek vo vnútri Svojho Kráľovstva, aby vyliečil každú nemoc, ktorá len na svete je, a ľudia len stoja na prahu dverí v cirkvi. Nie však len to, ale oni sedia priamo na tých lavičkách, a tak tam zomierajú a sú stratení a idú do pekla, pretože odmietli prijať Liek Lekára. Amen. Tak je. Absolútne odmietli vziať ten Liek Lekára, preto tam zomierajú na horúčky.

¹⁰⁰ A ľudia sedia v zbore a počúvajú Posolstvá Božie a veria im, lenže ich neprijímajú. Oni by nepovedali, „No, teraz ale neverím, že toto je pravda.“ Niektorí z nich prídu, povedia a budú s tým súhlasiť a povedia, „Verím, že toto je pravda,“ ale neurobia to. Vidíte, zomriete. Zomriete na stoličkách v zbore, pretože neprijmete to liečivo. Oni to neurobia. Vidíte, čo to spôsobuje, vezme to trochu popularity z ľudí. To ich trochu stlčie.

¹⁰¹ Oni sa boja toho nového narodenia. Viete, každé narodenie je neporiadok. Je mi jedno, čo to je, nech už je to hoci prasačí chliev alebo vyzdobená ružová nemocnica, je to neporiadok, a tak je to so znovuzrozením. To spôsobí, že budete robiť veci, ktoré ste si nikdy nemysleli, že budete robiť. To vás dá na poriadok. Ale ešte prv, ako sa

môžete napraviť, musíte sa dostať cez ten neporiadok. To je pravda. Amen. Predtým, ako sa môže zrodiť semeno, musí zomrieť a zhníť. A to je to, čo sa deje s dnešnými ľuďmi, oni len nechcú zomrieť a zhníť svetu, aby mohli byť znovuzrodení Svätým Duchom. Vidíte, tak to je. Boja sa toho znovuzrodenia. Boja sa.

¹⁰² A to spôsobuje, že robia veci, ktoré nechcú robiť. To z nich berie popularitu. To z nich berie škrob. Ó, poviem vám, som rád, že je tu niekde to očkovanie, dnes večer, ktoré to od vás všetko vezme, brat, ktoré z teba vezme všetok svet. To spôsobí, že ľudia, bratstvo, sa spolu zhromaždia napriek denominačným rozdielom. To spôsobí, že pár montériek sa objíme so spoločenským oblekom a zakričí, „Brat, ako som rád, že ťa vidím!“ Amen. Istotne! Ale vy... Oni sa boja toho očkovania. Ó!

¹⁰³ Je to dosť nebezpečné odmietnuť doktorov liek, viete, ak k nemu idete. A bojíte sa.. Ak odmietnete ten liek, tam je potom nebezpečenstvo. Môžete zomrieť. Ale to... vy len zomriete telesne tým, že si nevezmete doktorov liek. Ale o čo viac nebezpečnejšie je odmietnuť Božie očkovanie proti hriechu!

¹⁰⁴ Pred nejakým časom som mal také obdobie, že som býval chorý a niekto za mnou prišiel a povedal, „No, Billy,“ povedal, „stále zachovávaš svoje náboženstvo aj počas svojej nemoci?“ Povedal, „Vieš, veríš Božskému uzdraveniu; zachoval si stále svoje náboženstvo?“

¹⁰⁵ Povedal som, „Nie, to ono zachovalo mňa. Nie myslieť na to, že by som to ja mal zachovať, to ono zachovalo mňa.“

¹⁰⁶ Keď bola tá Krv Ježiša Krista preliata na Golgote, Boh urobil prípravu. Keď človek po prvýkrát zhrešil, on sa dostal poza priepasť, cez ktorú prešiel, a nemal nijaký spôsob, ako sa dostať späť. Boh bohatý v milosrdenstve prijal tú náhradu, a to bola tá krv baránka alebo vola a tá náhrada trvala dlhé roky.

¹⁰⁷ Mojžiš stál pod inšpiráciou Božou, keď hriech ešte dokonca ani nebol rozvedený, bolo to len jednoducho prikryté krvou býkov a kôz. A mal na sebe slávu Božiu, dokiaľ nevypovedal muchy do existencie, mohol vypovedať žaby do existencie. Pretože slovo je vyjadrenou myšlienkou, takže Boh priniesol Svoje myšlienky ku Mojžišovi a Mojžiš ich prehovoril v slovách. A keď to Slovo prehovorilo, celý svet bol vyformovaný Slovom Božím.

¹⁰⁸ Raz bol taký čas, keď som zvykol chodiť do školy a mal som na košeli kúsok atramentu. A mama mi zvykla vyzliecť tričko a povedať,

„Rýchlo mi to podaj, drahý,“ a dala na to nejaký petrolej. A to všetko tam bolo také rozmazané a spôsobilo to, že tam bola taká veľká škvrna, kde dala ten petrolej na ten atrament. A to bolo všetko, čo mohla urobiť. Bolo to to najlepšie, čo mala.

¹⁰⁹ Ale dnes je to iné. Oni vyrábajú vec, ktorá sa nazýva bielidlo. A vy... Je to len chemikália, že kedykoľvek sa tie kvapky atramentu dostanú do toho Cloroxu alebo bielidla, čokoľvek to je... Keď to tam narazí, už tam viac nemôžete nájsť nič čierne. Čo sa tomu stalo? Kvapka a kvapka čierneho atramentu v tube bielidla, nemáte tam nič. Nemôžete tam nájsť nejaký plyn.

¹¹⁰ Ak by som bol chemikom, možno tieto slová nebudú zrovna vedecky veľmi správne, ale ja by som povedal: čo to je? „Je to H₂O, voda, je to len pre jednu vec. A tam v tom je chemikália a to spôsobuje, že to sčernie.“ Je len jediná originálna farba a to je biela. Všetky ostatné farby sú prevrátením tejto farby. A teraz hovorím... A potom, keď to odtiaľ dáte preč, tak možno poviete, „No, ono sa to premenilo na kyselinu, keď to narazilo na to bielidlo. Premenilo sa to na kyselinu.“ V poriadku, kam potom ale tá kyselina išla? „Tá kyselina sa premenila na bielu...“

No, je to zafarbenie, to, o čom teraz hovoríme, je to zafarbenie.

¹¹¹ Poviete, „Išlo to naspäť do molekúl. Dobré,“ poviete, „molekula, šesť krát šesť plus deväť, z toho je molekula H.“ Ak by to bolo štyri plus šesť plus osem, čo by z toho bolo? Ružová namiesto čiernej. A potom sa to premenilo naspäť do atómov. Potom, z atómov, plus jedna plus B₂ plus tri, to sú štyri, z čoho je molekula H. Čo to znamená? Potom sa dostanete naspäť do čiernej. A keď idete ešte poza to, môžete sa dostať do elektrónov.

¹¹² A odtiaľ idete potom kam? Už budete musieť ísť späť. Pretože existuje stvorenie, ktoré musí prísť od Stvoriteľa. Musíte to urobiť. Preto, ono to všetko išlo naspäť k svojmu Stvoriteľovi. To zafarbenie, ktoré bolo v tom atramente, ono sa to nikdy nemôže navrátiť.

¹¹³ No, Boh videl, že tá krv býkov a kôz nemôže vziať hriech. On to tak nikdy neurobil, ale On stvoril chemikáliu v Krvi Ježiša Krista. Amen. Ten hriech bol raz vyznaný správnym spôsobom; ani neprekráčujete tú priepasť, ale to berie tú priepasť kompletne preč, a Boh už nikdy viac nepamätá na to, že ste hrešili. To je pravda. On povedal, že ich hodil do mora zabudnutia, aby na ne už nikdy viac nepamätal, lebo boli proti tebe. Muži a ženy stoja v Prítomnosti Božej ako synovia a dcéry Božie so samotnou náturou svojho Boha vo svojich srdciach.

¹¹⁴ Ale kde je cirkev dnes, brat? Čo sa stalo s cirkvou? Dnes môžeme vidieť, ako Krv Ježiša Krista tak odpúšťa hriechy, že Boh si už viac nepamätá, že sme zhrešili. Potom, „Čokoľvek poprosíte v Mojom Mene, to vám učiním.“ Čo sa deje? Je to preto, že niekto tieto Písma tak pred ľuďmi poprekrúcal. Toto je tá jediná vec, ktorá si myslím, že bola vykonaná, pretože Boží liek je stále ten istý. No, je to nebezpečné odmietnuť lekárske očkovanie, o čo viac potom Božie!

¹¹⁵ No, ako môže človek nájsť liek, aby pracoval na ľudskej bytosti? Viete, čo robia chemici, alebo skôr vedci? Oni vezmú chorobu, zistia, aký typ zárodku tam je, potom si zoberú nejaký druh jedu, nejakú protilátku, a tak ďalej, skrátka dostatok jedu na to, aby ťa zabili, a zase dostatok protijedu, aby ich to od toho zdržalo, a dajú to najprv ako injekciu morčat'u. Dajú tú chorobu, ktorú máte vy, do morčat'a. A potom dajú ten liek do morčat'a, a ak to ono prežije, potom to dajú vám. Viete, to je teda niečo... dať to morčat'u a pozrieť sa, či to bude fungovať, a ak to morča nezomrie, potom to dajú vám. Ale viete, nie všetci ľudia sú stvorení ako morčatá, čiže niektorých to zabije, a niektorým to pomôže.

¹¹⁶ Ale je jedna vec na očkovaní, ktoré dáva Ježiš Kristus, že to pomôže každému. Nie je to liek; je to vyliečenie.

¹¹⁷ Počuli ste, ako ľudia dnes hovoria, „Zabijak číslo jeden je srdcová choroba.“ Ja sa od nich líšim; nie, aby som bol iný. V tomto sa od nich líšim, pretože viem, že to tak nie je. Zabijak číslo jeden je choroba hriechu. Tak je to, nie všetky tie srdcové choroby, je to choroba hriechu.

¹¹⁸ Viete, niektorí ľudia hovoria, „No, brat Branham, myslím, že tuto si to už trochu prehnal. No, nech sa ťa len niečo opýtam. Človek musí zhrešiť; každý deň musím aspoň trochu zhrešiť.“ To je len preto, že si nikdy nebol očkovaný. To je všetko. Vidíte? Ó. Áno. Nikdy ste neokúsili Božie liečivo. To je pravda. Ak by ste to urobili, nikdy by ste nič také nečinili.

¹¹⁹ Povieš, „Ale ja musím fajčiť. Niečo proste robí, že fajčím.“ Len raz skús to Očkovanie a zisti, či to funguje, alebo nie. Povieš, „Nemôžem to nechať tak. Ja...“ No, len si raz skús vziať Boží Toxín a pozri sa, ako to pracuje.

¹²⁰ Jedna žena mi prednedávnom povedala... Hovoril som s ňou o nosení toho škandálneho oblečenia. A ona povedala, „No, brat Branham, nech ti len toto poviem, nemáš právo povedať niečo také. Máme právo na to, aby sme nosili šortky, ak chceme.“

121 Povedal som, „Iste, to je pravda. Ale ak by si bola kresťankou, nikdy by si ich nechcela nosiť.“ Povedala...

122 A tak povedala, „No, počkaj, brat Branham.“ Povedala, „Vieš, oni nevyrábajú nijaké iné druhy šiat, iba toto sexi oblečenie, a tak ďalej, ako tieto.“

123 Povedal som, „Ale stále predávajú látky a šijacie stroje. Takže to ťa nijako neospravedľuje.“ Tak veru.

124 Ale to je len preto, že nechcú prijať očkovanie naplnenia Svätým Duchom, staromódnej, Bohom spasenej svätosti. Amen. To je pravda.

125 Zvyklo to byť nesprávne, keď sa niečo také robilo. Ale to je stále nesprávne! Tak je. Ale čo sa deje, niečo sa stalo. Zvyklo tak byť, že ľudia, ktorí takto konali, boli vylúčení zo spoločnosti; a teraz je to tak, že do spoločnosti nie sú prijatí, ak tieto veci nerobia. A tak, vidíte, to závisí na tom, kde je tvoje srdce, lebo tam sú tiež tvoje poklady; alebo skôr tam, kde je tvoj poklad, tam je tiež aj tvoje srdce. Musíte mať na pamäti, že keď milujete Pána z celého svojho srdca, budete čistí a rýdzi.

126 Raz nedávno som s manželkou išiel do supermarketu. A videli sme tam zvláštnu vec, jedna žena mala na sebe šaty. V našom kraji to bola dosť nezvyčajná vec. A tak mi Méda povedala, „Billy, ako to, že tie ženy... ja ich poznám, niektoré spievajú v speváckom zbore tam dole v niektorej z tých cirkví.“ A povedala, „Ja ich poznám.“ Povedala, „No, ale čo to spôsobuje, že toto robia?“

127 Povedal som, „No, vidíš, miláčik,“ povedal som, „ja sám som misionárom a vieš,“ povedal som, „my sme z iného kraja.“

Povedala, „Čo?“

Povedal som, „My sme z iného kraja, z iného národa.“

Povedala, „Nie sme predsa Američania?“

128 Povedal som, „My tu síce žijeme, ale toto nie je náš domov. Sme pútnikmi. Hľadáme Mesto, ktorého Remeselníkom a Staviteľom je Boh. Išiel som do Fínska, videl som spôsob, akým konali vo Fínsku. Išiel som tam, potom som prišiel do Nemecka, videl som spôsob nemeckého ducha. Išiel som do Švajčiarska, tam mali švajčiarskeho ducha. Potom som prišiel do Ameriky, tam mali amerického ducha.“

Povedala, „No a čo potom my?“

129 Povedal som, „My sme narodení z hora, z Nebies, kde je čistota, svätosť a spravodlivosť a čestnosť.“ Áno. Povedal som, „Preto

tí, ktorí toto vyznajú, už viac nehľadajú na veci tohto sveta. Ale jasne hovoríme našimi životmi, a spôsobom, akým žijeme, že máme Boha, máme Kráľovstvo, máme miesto, do ktorého ideme. A toto nie je náš domov.“ Amen.

¹³⁰ Ó, to sa mi páči! Práve som sa začal cítiť nábožne. Tak veru. Verím v to staré spasenie Svätým Duchom. Ó, brat, sestra, to s vami niečo robí. Ten istý Boh, ktorý raz žil, On dnes stále žije. Tá istá jeho náuka svätosti, ona dnes večer žije práve tak isto, ako kedy žila, je to presne tá istá vec. Tak veru. Všimnite si, ľudia sa dostali ďaleko od náuku toho, to je všetko. Áno. Tak veru.

¹³¹ Naše číslo jeden, srdcová choroba, to nie je tá vec, ktorá dnes zabíja ľudí. To číslo jedna je choroba hriechu. A hriech je nevera. Nevera v čo? V Bibliu. To je pravda. Áno, je to číslo jedna, choroba hriechu, to je to, čo dnes zabíja ľudí, aj duchovne, aj... A to ich zabije aj telesne, samozrejme, pretože už môžu dokázať, že ľudia si držia svoju nenávisť, a ženy, ktoré sa rozčuľujú, bijú a hádajú, oni zomrú. To spôsobí rakovinu, pleseň, všetko možné, vrede.

¹³² Vidíte, boli ste stvorení na to, aby ste boli šťastní a slobodní. Boli ste utvorení na to, aby ste žili ako deti pred svojím Otcom, a vedeli, čo On robí každý deň, všetko pre vás každý deň tak, ako treba. Tak veru.

¹³³ Ľudia sa len boja toho nového narodenia. To je všetko. Oni sa do toho boja prísť, pretože to ich naprávi. To spôsobí, že prestanete hrať bingo, prestanete hrať na automatoch. To spôsobí, že prestanete zostávať v stredu večer doma od modlitebného zhromaždenia, len aby ste sledovali nejaké „Milujeme Suzy“ a všetky tieto bláznivé veci, ktoré Hollywood má, a tie špinavé vtipy, ktoré sa tam rozprávajú. A to spôsobí, že si necháte narásť dlhé vlasy. To spôsobí, že budeš konať ako dáma. To spôsobí, že muž prestane fajčiť cigarety, potom, ako bol v cirkvi diakonom. To spôsobí, že ľudia prestanú klamať, kraďnúť. To pre vás niečo urobí. To vás precistí a dá vám to spasenie, ktoré nič na svete nemôže nijako vysvetľovaním z teba dostať, pretože viete, že ste boli tam, keď sa to stalo. Tak veru.

¹³⁴ No, ako som aj pred chvíľou povedal, keď Boh... Keď človek nachádza ten liek, tie veci, ktoré oni robia, oni len hľadajú svoj prostriedok na vyliečenie. Potom nájdú tú chorobu, potom to dajú ako injekciu morčaťu a pozerajú sa, či to prasa prežije.

¹³⁵ No, keď Boh išiel priniesť toto očkovanie, o ktorom dnes večer hovorím, tento balzam z Gileádu, On nenašiel morča. On Sám tam

prišiel. Amen. Jediný spôsob, akým to mohol urobiť, je, že prišiel vo forme Svojho Syna, stal sa telom a prebýval medzi nami, aby mohol vziať preč ten osteň smrti. Prišiel, aby zomrel. Jediný spôsob, akým mohol zomrieť... On nemohol zomrieť ako duch, ako človek. On bol vyformovaný do tela, ktoré sa volalo Ježiš Kristus, Syn Boží, a Boh prebýval v tomto tele tvoriac Samého Seba Emanuelom na zemi, aby vzal preč ľudský hriech. To bola tá chemikália, ktorá bola v tej Krvi.

¹³⁶ Nieкто povedal, „On bol Židom.“ On nebol Židom. Niektorí z nich hovoria, „On bol pohan.“ On nebol pohanom.

¹³⁷ On nebol o nič menej ako Boh. Biblia tak hovorí, „Sme spasení Krvou Božou.“ Tá krv prichádza z mužského pohlavia. Vieme to. Hemoglobín prichádza od muža; žena má len vajíčko. Tak je.

¹³⁸ Ako som už povedal, je to, ako keď je jar. Tie staré vtáčie matky si tam stavajú hniezda a pokladajú tam svoje vajíčka. Niektoré z nich tam položia plné hniezdo vajíčok, ktoré sa zase nikdy nevyliahnú. Prečo? Ona tam môže položiť plné hniezdo vajec a môže tam na nich vylievať a len taká verná. Môže si tie vajcia každý deň pretočiť, nič nejest', až dokiaľ nedôjde do takého úbohého stavu, že sotva dokáže vyletieť z hniezda. Bez ohľadu na to, ako ich rozmaznáva, ako ich kŕmi a ako je im oddaná, oni sa nikdy nevyliahnú. Prečo? Ešte nebola so samcom, takže ešte nie je plodná, preto tam tie vajcia budú len ležať a hniť.

¹³⁹ To je to, čo sa deje s mnohými našimi konferenciami. To je to, čo sa deje s našimi kempovými zhromaždeniami, s mnohými, ktoré dnes sú, a s našimi konferenciami. Čo z toho máme? Bandu rozmazaných a zženštilých kazateľov, ktorí by mali... Ó, to je hanba. A chodia tam len, aby mali nejakú malú prestíž alebo nejaké malé vzdelanie, a nejakú to dotiahli. Ó, ale tá jediná vec, ktorú dnes potrebujeme... My máme len plné hniezdo zhnitých vajec.

¹⁴⁰ To, čo potrebujeme, je to dobré starodávne očisťovanie hniezda, čo je dosť ďaleko od toho dnešného, ktoré to vytlačí von, dokiaľ nemáme mužov a ženy, ktorí sú naplnení Svätým Duchom; tí, ktorí boli so Samcom, Ježišom Kristom, a sú naplnení Duchom, ktorým bol On pokrstený. To je pravda. Potom máme to skutočné svetlo v tábore. Tak veru. Toxíny, oni sa toho boja.

¹⁴¹ Ježiš Kristus, Syn Boží, keď sa On narodil, niektorí z nich povedali, „No, viete, On bol narodený z vajíčka Márie.“ Ale On nebol. Mária by musela dostať to vajíčko cez vajíčkovod do maternice a tam

by musela mať nejakú senzáciu, takže vidíte, čo nútite Boha robiť? On tam vôbec nebol, nebol žiadnou časťou toho.

¹⁴² Boh, Stvoriteľ, zatičil pannu Máriu a stvoril v jej lone bunky a stvoril Človeka, ktorý bol Emanuel, Boh Sám, ktorý sa stal telom medzi nami, bez cudzej pomoci. On je Stvoriteľom, ktorý sa stal prvým človekom. Amen. Ó! Tu to máte, tam stojí. Tak veru. A potom to urobil, takže mohol obdržať to očkovanie.

¹⁴³ Hocijaký skutočne dobrý vedec, dobrý doktor, ktorý hľadá chorobu, niektorí z nich pôjdu do väzenského tábora a zoberú nejakého človeka, na ktorom to môžu vyskúšať, ktorý bude žiť vo väzení. A ak prežije to očkovanie, ó, potom ho ten jed nezabije, potom môže ísť slobodný, ak je pripravený prijať to očkovanie. Väzni na to čakajú. Ó, ale to je lekár, ktorý sa bojí svojho lieku.

¹⁴⁴ Ale viete, Boh sa Svojho vlastného Lieku nebál. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]... v jasliach, človek, ktorý stál na brehoch Jordánu. Keď tam to očkovanie padlo, on to videl ako holubicu, ktorá prichádzala z Nebies, a On bol očkovaný. A Hlas riekol, „Toto je Môj Milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo prebývať.“ Amen. Boh v človeku. To je to očkovanie. Boh v človeku. Svet Ho sledoval. On obstál v každom pokušení. Keď Mu pľuli na tvár, ťahali Ho za bradu a pľuli Na Neho, On v tom pokušení obstál. V hodine skúšok obstál v pokušení. To držalo! To očkovanie, ktoré prijal v Jordáne, vydržalo. Vydržalo to aj v čase popularity.

¹⁴⁵ Čo sa deje s mnohými dnešnými cirkvami, Boh ich bude žehnať, oni začnú... A tu máme to, čo raní mnohých letničných. Oni by sa mali dostať späť tam, kde boli ich starí otcovia s plechovými hrncami alebo tamburínami, dole niekde na rohu, udierali do tamburíny; potom by tu neležali tie veľké márnice, ktoré dnes stavíme, snažiac sa mať lepšiu módu ako iní ľudia. Ale to, čo potrebujeme, je to staromódne vylíatie Ducha Svätého, ktoré nás prečistí, vrátane našich pastorov v letničných zboroch. To je pravda.

¹⁴⁶ No, ale tá vec na tom bola tá, že keď Svätý Duch zostúpil na Ježiša v dni Jeho krstu, On bol očkovaný. Sledovali sme Ho v hodine skúšky. Keď sa Mu diabol pokúšal dať všetky kráľovstvá sveta, čo On urobil? On stál rovno so Slovom. Amen.

¹⁴⁷ Ale to, čomu sa dnes divím, je, že veľa bratov na misijnom poli od posledného dňa prebudenia... Prečo to tak je, že keď dostanete pár päťcentoviek alebo vecí na preoblečenie, necítite sa na to, aby ste niekam išli, ale musíte mať niečo väčšie, ako má druhý? Z toho sú len

nakoniec veľké preteky za lepšou kariérou. Je to hanba. Boh chce, aby sa človek pokoril a dostal sa do toho správneho miesta, On chce niekoho, ku komu môže hovoriť. Ale stáva sa to len honbou za kariérou, každý chce mať niečo viac ako ten druhý. Je to... A vidíte, oni nemôžu obstáť pred tou prestížou satanovho pokušenia.

¹⁴⁸ Ale náš Pán obstál v pokušení. To očkovanie vydržalo. Keď prišiel ten čas, keď tam bola debata ohľadom Písma, On stál presne na Slove. Satan povedal, „Je napísané.“

On povedal, „Ale tiež je napísané.“ Ó, to je... Sláva! Boh v človeku, vidíte.

¹⁴⁹ Čo On mal? On mal u Seba niečo, čo podložilo každé slovo, čo povedal. Povedal, „Ak nečiním skutky Môjho Otca, potom Mi neverte. Ale ak Mi nedokážete veriť, verte v skutky, ktoré On činí cezo Mňa.“ Ó! Tu to máte.

¹⁵⁰ To, čo potrebujeme, sú takí muži a ženy dnes, ktorí dokážu zavrieť ústa svetu skrze znamenia Svätého Ducha. Také kempové zhromaždenia potrebujeme. Potrebujeme byť totálne obrátení a vytraseení, aby sa mnohé veci tohto sveta dostali von z cirkvi, ktoré tam v posledných dňoch prišli. Peniaze sa trúšia po krajine, a veľké veci, ktoré naplňajú ľudské mysle veľkými vecami, namiesto Boha. Kompromisy a kompromisy s Písmom! Každý brat, ktorý tak začal, ale stal sa populárnym v nejakej organizácii, činí kompromis na tom, čo uveril.

¹⁵¹ Taká krv netečie v pravom človeku narodenom zo Svätého Ducha. Všetci diabli v pekle sa ho môžu snažiť vyvieť z miery ohľadom Slova. Ale on na tom bude stáť napriek všetkému. Amen. Pavol povedal, „Nie je nič prítomné ani budúce, čo môže prísť, vôbec nič, čo by nás mohlo oddeliť od lásky Božej.“ Skutočné, nefalšované narodenie zo Svätého Ducha prichádza do človeka, a on sa potom stáva Synom Božím. Nie je medzi ním a Bohom žiadna priepasť. On je Jeho synom v Jeho Prítomnosti. Amen. Mám to rád. Viem, že to je pravda. V poriadku.

¹⁵² Zisťujeme, že v hodine pokušenia aj napriek tým svetským veciam to očkovanie vydržalo. V čase, keď bol nazývaným náboženským fanatikom a robili si z Neho žarty, hodili Mu na hlavu handru, na Jeho oči, a udreli Ho do hlavy palicou a povedali, „No, ak si prorok, povedz nám, kto Ťa udrel.“ Tí rímski vojaci, oni ho videli, ako rozpoznával ľudské myšlienky. Len tam stáť a...

¹⁵³ Ak by tu On teraz dnes večer stál, pozrel by sa dookola a povedal by tej žene, čo s ňou nebolo v poriadku a čo bolo toto a toto.

To je spôsob, ako by to urobil. To je spôsob, ako to vždy robí, pretože On sa nemení. Amen. Nie ste za to radi? To je živý Boh. Ten človek mohol spadnúť zo strechy a život mohol z neho odísť; ale stál tam muž, ktorý mal v sebe Boha a ktorý mohol položiť ruky na toho človeka a on by opäť žil. Ten istý Boh žije dnes večer. Amen. On je Nemenný Boh. Cirkev potrebuje očkovanie. Tak veru.

¹⁵⁴ Ako raz David duPlessis povedal, Boh nemá žiadne vnúcatá. To je pravda. Kde sa naši letniční bratia stávajú... Ich vlastné deti prichádzajú do cirkvi a hovoria, „No, my sme letniční, pretože aj náš otec bol.“ Ak otec bol letničný a obdržal krst Duchom Svätým, potom to musíte obdržať presne takým spôsobom, ako váš otec. On nemá vnúcatá. On má len synov a dcéry, nie vnukov a vnučky; len synov a dcéry. To je pravda.

¹⁵⁵ Takže vy musíte urobiť tú istú vec, ktorú oni urobili na deň Letníc. Musíte mať to isté prežitie. Musíte mať tú istú vec, ktorú oni mali. Boh nikdy nemení Svoj program. On nikdy nemení Svoje spôsoby. On len vždy robí tú istú vec. Ten spôsob, akým usporiadal Svoj program, ono sa to s tým vždy musí zhodovať. Musí to byť to isté. A ak budete robiť tú istú vec, prídu tie isté výsledky. Amen. Tak veru.

¹⁵⁶ No, teraz zisťujeme, že to vydržalo v čase pokušenia. Vydržalo to, aj keď všetko išlo zle. Vydržalo to, keď Ho všetci priatelia opustili. Stále to vydržalo, to očkovanie pretrvávalo. Potom si diabol myslel, „Teraz Ho mám.“ On začal na Golgote, Krv vytekala z Jeho tela. Okolo tela Mu dali rúcho, bolo tam jedno veľké šplechnutie Krvi. Diabol musel povedať, „Teraz Ho mám. Toto nemôže byť Boh. Nie, nie. To nemôže byť On, ak by nechal tých vojakov, aby Mu pluli na tvár, keď ich predsa nechal, aby Mu vytrhávali kúsky brady z tváre, inak by ich vyzval, aby videli videnie, ale On to neurobil. A teraz ide hore na kopec, nesie ten kríž, za pár minút Ho dostanem.“

¹⁵⁷ Tá včela smrti tam zostúpila, krúžila okolo, aby Ho poštipala. Viete, ako každá včela, ona mala žihadlo. Ale viete, Boh tam mal v tom čase pripravené telo, to bolo telo Božie. Keď je to žihadlo raz zakotvené v tom Synovi Božom, v Emanuelovi; keď sa odtiaľ vytiahol, nezostalo tam žiadne žihadlo. Vzal to žihadlo rovno zo smrti. Niet divu, že Pavol mohol povedať, „Smrť, kde je tvoj osteň? Hrob, kde je tvoje víťazstvo? Ale vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.“

¹⁵⁸ On mohol poštipať Eliáša a zomrieť, mohol poštipať Eliáša a zanechať svoje žihadlo. Ale viete, ak včela... Ak tá včela hlboko poštipie, už sa jej viac nepodarí štipnúť, žihadlo sa je vytiahne. Takže

tam už nebolo nijaké ľudské telo, do ktorého by sa mohol zakotviť. Ó! Nikto, do koho by sa mohol zakotviť. Ale keď to vtedy umiestnil do Emanuela, on stratil svoj osteň. Vďaka Bohu! Áno, tak veru, na tomto jednom zlyhal. Tak veru.

¹⁵⁹ Oni zistili, že ten toxín vydržal. Povedali, „Ak si Syn Boží, zostúp z kríža.“ Veľkňaz, veľký hodnostár cirkvi povedal, „Povedz nám teraz jasne. Ak si Synom Božím, zostúp z kríža a zachráň sa,“ a tak ďalej. „Nech sa len pozrieme, či si Synom Božím.“ Ale On nikdy neotvoril Svoje ústa a nepovedal ani slovo.

¹⁶⁰ Ale teraz zisťujeme, že On zomrel. On skutočne zomrel. Zomrel, až dokiaľ slnko a mesiac nevyhlásili, že zomrel. Celá príroda povedala, že zomrel. Celá zem sa zachvela, prebehlo ňou napäté zdesenie. A keď uvideli, že práve ten Boh, ktorý stvoril zem, ako tam ležal na jej vrchu a Emanuelova Krv kvapkala na zem. Niet divu, že zomrel. Zomrel, až dokiaľ všetko nepovedalo, že zomrel.

¹⁶¹ A keď to išli zistiť, predtým, ako zomrel, On povedal, „Zborte tento chrám a znovu ho vystavím na tretí deň. Nikdy nebudete schopní udržať ho dole. Zničte ho a na tretí deň ho znova vystavím.“

¹⁶² A dali tam dookola stráž, aby zistili, či to očkovanie vydrží. Videli, ako to vydržalo pokušenie hriechu. Vydržalo to chudobu. Vydržalo to bohatstvá. Prešlo to cez všetky druhy pokušenia. Stále to pretrvávalo. Ale teraz je to v smrti, čo sa teraz ide diať?

¹⁶³ Ale na to Veľkonočné ráno, predtým, ako vyšlo slnko, to očkovanie to všetko vzalo pod kontrolu. A keď to urobilo, smrť prelomila svoje bariéry, hrob sa otvoril, ale On na tretí deň znovu vstal a vystúpil na výsosť. To ukazuje, že očkovanie, ktoré On mal, je očkovanie Večného Života. Nemôžete to zničiť. Dokonca ani brucho pekla to nemôže pohltiť. Hrob to nemôže zastaviť. Smrť to nemôže zastaviť. Nič proti tomu nemôže obstáť. Znova to vstane.

¹⁶⁴ Ježiš Kristus povedal, „Všetci, ktorých mi Otec dal, prídu ku Mne a znova ich vzkriesim v posledný deň.“ Haleluja! Muž či žena, ktorí boli Týmto očkovaní, nemôžu zostať v hrobe. Žiaden hrob nemôže zadržať spravodlivého. Žiadne peklo ho nemôže zadržať; žiaden hrob, jednoducho nič. Ježiš Kristus zaslúbil, že ich v ten deň opäť vzkriesi. Amen. Ó, som za to tak rád, za to očkovanie. Viete, v to Veľkonočné ráno to dokázal.

¹⁶⁵ Viete, čo to bolo? Bola to taká veľká vec, až stodvadsať ľudí chcelo byť očkovaných. No, ak On dokáže zachovať človeka počas pokušenia, tak tam prišlo stodvadsať ľudí, ktorí Ho poznali veľmi dobre,

a oni to Očkovanie chceli. A tak presne vtedy museli ísť až do toho laboratória a obdržať to sérum, takže On povedal, „Chodte až do Jeruzalema, pokiaľ tam Ja neprídem a nenamiešam ten Liek. Pošlem vám To naspäť.“ A tak oni tam išli, aby tam počkali.

¹⁶⁶ Ako by mala byť riadená skutočná kresťanská cirkev, aký druh očkovania by mala prijať? Čo, čo by bolo to očkovanie? Ako by to urobili? Čo by sa udialo? Mali by navštíviť všetky tie semináre a naučiť sa mať Ph.D. a LL.D.? Mal by tam prísť nejaký kňaz s kóšerom v rukách na obľizanie a tak prijať komúniu, a tým by to bolo vybavené?

¹⁶⁷ „Ale prišiel zvuk z neba,“ Očkovanie bolo na svojej ceste, „ako rýchly mocný vietor a naplnilo to celý dom, kde sedeli. Rozdelené jazyky zostúpili na nich ako oheň. A všetci z nich boli naplnení Svätým Duchom a začali hovoriť cudzími jazykmi, tak, ako im dával Duch vysloviť sa.“

¹⁶⁸ Videli ste niekedy ten starý chrám, obrázok toho? Boli tam malé bočné dvere, ktoré takto vyčnievali, takto vychádzali schodmi a viedli až do hornej miestnosti. Zavreli dvere a takto tam vstúpili, pretože sa báli.

¹⁶⁹ Ale hovorím vám, že keď zostali očkovaní ako čerstvo označované teľa, nemohli to v sebe udržať. Nie veru. Vyšli z izby a išli na ulicu. Boli očkovaní. Smrť, peklo, prenasledovanie, vysmievanie, posmievanie, nerobilo to žiaden rozdiel, oni boli očkovaní. Amen. Ó!

¹⁷⁰ Počúvajte, čo tam Peter hovoril, ako tam stál. Začali sa pýtať, „Či nieto balzamu v Gileáde? Nie je už viacej balzamu v Gileáde? Či tam nieto lekára?“ Ó, tak je, my máme dostatok balzamu v Gileáde. Máme dostatok lekárov.

¹⁷¹ V ten deň, doktor Šimon Peter, on bol lekárom. Povedal, „Napíšem vám lekársky predpis. Poviem vám to. A toto je večný predpis, pretože to bude pre vás a pre vaše deti a všetkým na široko-daleko. Úprimne povedané, je to pre každého, ktorý na Neho zavolá, na ktorého Hospodin, váš Boh, zavolá. 'Dám mu to.'“ Ó.

¹⁷² Povedal, „Čo pre to môžeme urobiť, aby sme zostali očkovaní?“ To je to, v čom to spočíva. „Čo môžeme pre to urobiť, aby sme zostali očkovaní?“

¹⁷³ Povedal, „Napíšem lekársky predpis.“ Povedal, „Čiňte pokánie, každý jeden z vás, a buďte pokrstení na Meno Ježiša Krista na odpustenie vašich hriechov a príjmete dar Ducha Svätého. Lebo tento predpis je pre vás a pre vaše deti a všetkých na široko-daleko, toľko, koľko ich Pán, náš Boh, zavolá.“ Ó!

¹⁷⁴ Viete čo? Keď lekár nájde liečivo pre určitú chorobu; a napíše predpis, a potom sa toho zmocní nejaká mastičkárska lekárňa a pridajú tam trochu tohto, potom zoberú niečo z toho a takto to tam dajú, ono to buď pacienta zabije, alebo mu to jednoducho niečo urobí. Ten predpis v tom nemá dostatok lieku, aby mu to niečo pomohlo. Ak nie, je to tak slabé, že to tomu pacientovi ani nepomôže.

¹⁷⁵ A to je to, čo sa deje s mnohými dnešnými denominačnými lekárňami. Oni vypíšu predpis, pridajú tam niečo iné namiesto toho, a potom z toho máte len kopu márníc.

¹⁷⁶ Ale tento predpis stále zostáva ten istý. Potom, keď to Samaritáni prijali, potom zostali očkovaní, oni mali tú istú vec. Keď to prijali pohania, obdržali ten istý lekársky predpis. Pavol stretol skupinu v Skutkoch 19, ktorí mali len časť predpisu. Ale nie komplet, on povedal, „To nebude fungovať. Takto to len celé zničíte.“ Takže on to pre nich prepísal, a povedal im, ako to obdržať. A dostali to tým istým spôsobom.

¹⁷⁷ A to je to, čo sa dnes deje. Existuje dostatok balzamu v Gileáde, taktiež máme dostatok lekárov, ale ľudia sa boja toho predpisu. Sláva! Chvála Bohu. Či nieto balzamu v Gileáde? Či nieto žiadnej moci v Duchu Svätom? Kde to všetko je?

¹⁷⁸ Ale toto očkovanie funguje pri všetkom. Vidíte? Fungovalo to so Židmi. Taktiež so Samaritánmi. Rovnako aj s pohanmi. S každým to funguje tým istým spôsobom.

¹⁷⁹ Som misionárom. Bol som v oblastiach, kde ľudia ani nevedia, ktorá je pravá a ľavá ruka, a oni tam stáli. A viete, čo robia, keď obdržia Svätého Ducha? To isté, čo robíte vy, presne tú istú vec.

¹⁸⁰ Ó, čo to je? „Je to pre vás, pre vaše deti a pre všetkých na široko-daleko a pre kohokoľvek, koho si Pán, náš Boh, zavolá.“ Ten istý predpis funguje na tú istú vec.

¹⁸¹ A cirkev bude robiť presne tú istú vec, akú robila na počiatku. Presne tak. Ježiš je viničom. My sme letorasty. A tým, že sme očkovaní Životom, ktorý je v tom Viniči, Cirkev, ktorá zostala očkovaná, potom písala novú Knihu Skutkov.

¹⁸² Ale teraz máme akési náhrady. Máme nejaké naštepené ovocie. Ono to síce žije ten život toho stromu, ale nikdy to nezrodí ovocie. Tak je.

183 Stál som tam s jedným mojím priateľom, Johnom Sharritom, tam vo Phoenixe, nie veľmi dávno. A mal tam strom, pomaranč, ktorý mal na sebe okolo päť alebo šesť rôznych druhov ovocia.

Povedal som, „Nič také som ešte nevidel.“

On povedal, „Oni sú naštepené.“

Povedal som, „Čo za druh stromu to je?“

Povedal, „Pomaranč.“

184 Povedal som, „No, je tam citrón, je tam limetka, sú tam mandarínky a citrusy, grep, všetky možné druhy.“ Povedal som, „A všetky z nich vznikli z tohto istého stromu?“

Povedal, „Áno, je to všetko citrusové ovocie.“

185 Povedal som, „No, je to dosť zvláštne.“ Povedal som, „No, tento rok, po tom, ako to splodilo všetko toto ovocie, ďalší rok to potom splodí pomaranč?“

186 On povedal, „Ó, nie. Istotne nie.“ Povedal, „Splodí to presne to ovocie, akým je tá vetva.“

187 Tak som povedal, „Potom sa ten strom nejakou premení na pomarančový strom, alebo čo?“

188 On povedal, „Nie, nie, nie. Ak to niekedy vydá ďalšiu vetvu, to splodí pomaranč.“

Povedal som, „Aha, rozumiem.“ Amen.

189 Brat, my dnes máme také veci, ako cirkevné denominácie, ktoré sú zaočkované do tohto a nazývajú sa kresťanmi. Ale ak ten skutočný Život toho stromu niekedy privedie inú vlastnú vetvu, za tým pôjde ďalšia Kniha Skutkov, lebo On je ten istý včera, dnes i naveky. Čo svet a jeho poklady, oni o tom nič nevedia. Ale ľudia, ktorí čítajú túto Bibliu... ak to budete čítať z denominačného stanoviska, veľa z toho neobdržíte. Ale ak sa na to budete pozeráť len tak, ako sa to tam hovorí, a potom poslúchať, čo hovorí ten predpis. Čítajte to, buďte tomu poslušní a to vás urobí inou osobou.

190 Práve nedávno som sa vrátil z Indie. Počul som tam o žene, bola zasiahnutá chudobou, jej syn išiel do Indie, aby sa tam stal lekárom. A tak tam prišiel a potom odišiel od svojej lekárskej praxe a stal sa niečím iným, myslím, že bol niečo ako elektroinžinier. A táto žena bola chudobná. Ona jednoducho nemala nič, a tak sa charita snažila prísť a postarať sa o ňu. A tak preverovali ten prípad, a keď to

celé prešetrili, zistili, že tá žena tu mala jednu podporu, a pritom to bol jej syn, ktorý bol v Indii bohatým človekom. Tak povedali, „Prečo ťa tvoj syn nepodporuje?“

¹⁹¹ Povedala, „Ó, ja sa ho ani nemôžem opýtať.“ Povedala, „Ja som jeho matkou,“ povedala, „radšej si vybavím charitu, ako by som sa mala pýtať môjho syna.“

Povedali, „Či si nikdy o ňom nepočula?“

¹⁹² Povedala, „Ó, počujem ho najmenej raz alebo dvakrát do mesiaca.“ Povedala, „Píše mi jedny z najmilších listov, aké by ste kedy mohli čítať.“

¹⁹³ Povedali, „No, zdá sa, že dostatočne miluje svoju matku a má dostatok peňazí, mal by sa teda snažiť postarať sa o ňu, namiesto toho, aby ju nechal napospas charite.“

¹⁹⁴ Povedala, „No, predsa ak by vedel, že som na tom takto,“ povedala, „on by to urobil, postaral by sa o mňa. Ale,“ povedala, „on nevie... je mi to dosť trápne povedať to takto môjmu synovi.“

A tak povedali, „A stále vám píše tieto milé listy?“

¹⁹⁵ Povedala, „Ó, tie najmilšie listy!“ A povedala, „Taktiež mi posiela tie najkrajšie obrázky, aké ste kedy videli.“

Povedali, „Najkrajšie obrázky? Tak sa na nejaké pozrime.“

¹⁹⁶ Trochu prelistovala Bibliu a vytiahla ich. Viete, čo to bolo? Bankové zmenky. India dáva na svoje bankové zmenky obrázky, vidíte, tie najkrajšie obrázky. A ona mala tisíce dolárov, keby sa to zamenilo z indickej meny na americkú menu. Čo to bolo? Na zadnej strane Biblie, tam mala poklady, o ktorých si myslela, že to boli „len obrázky“, ale potom zistila, že to bola pre ňu skutočná hodnota.

¹⁹⁷ A brat, keď sa snažíš prečítať namaľovaný oheň z Letníc, a niekto sa ti snaží povedať, že Duch Svätý nie je ten istý dnes, ako bol vtedy, niekto sa to snaží povedať, že dni zázakov pominuli, že Ježiš Kristus nie je ten istý včera, dnes i naveky, a snažia sa ti toto nahovoriť, jednoducho tomu never. To nie sú tie obrazy. Všemohúci Boh poslal to posolstvo pre teba, tak je to, „Je to pre vás, pre vaše deti a pre všetkých na široko-ďaleko, toľkých, koľkých Hospodin, náš Boh zavolá.“ Boh je stále Bohom. Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.

¹⁹⁸ On je práve tu, dnes večer, aby zachránil stratených, uzdravil chorých, naplnil ich Svätým Duchom, tých, ktorí túžia byť nasýtení. Veríte tomu, či nie? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Tak

veru. Ak tomu veríš, potom, to sú tieto Božie zaslúbenia v tomto Slove tu, môžeš to obdržať priamo tu a nájsť každé zaslúbenie. To zaslúbenie je pre teba. Peter povedal, „To zaslúbenie je pre vás a pre vaše deti a pre všetkých na široko-d'aleko.“ Nebojte sa do toho investovať. To je tá banková zmenka v nebi. Tak veru. Ježiš Kristus je ten istý včera a naveky!

¹⁹⁹ Čo ak by tu On dnes večer stál a videl by túto ženu, ako tu chorá leží? Zdá sa, že je veľmi chorá, postihnutá, možno paralyzovaná alebo niečo také. Dve ženy... Žena, farebný muž a farebná žena, snažia sa niečo robiť s tým malým dieťaťom, čo si myslíte, že by On urobil, keby tu teraz stál a hľadel na týchto dvoch pacientov, myslím, ako Uzdravovateľ? Či si myslíte, že je schopný ich uzdraviť? Ale On to už urobil, vidíte. Keď zomrel na Golgote, On to urobil. Veríte tomu, či nie, vy, pacienti? Veríte, že to je pravda? Ty, farebná pani, ktorá si tu s tým malým dieťaťom, veríš Ježišovi Kristovi, že keď On zomrel na Golgote, že On tiež vykúpil uzdravenie tvojho dieťaťa?

²⁰⁰ Ty tam na tom ležadle, ak si... Vyzeráš, že si veľmi chorá. Si ochromená alebo čokoľvek iné to je, veríš, že Ježiš Kristus zomrel na Golgote, aby ťa zachránil z tvojej nemoci? Veríš tomu? Veríš, že to, čo som dnes večer vypovedal, že to je pravda? Veríš, že ten lekársky predpis je pravdivý? Veríš tomu?

²⁰¹ Ak by tu dnes večer stál a vy by ste sa Ho opýtali, „Uzdravil by si moje dieťa?“ Viete, čo by povedal? „Ja som to už urobil.“ Vidíte, vy tomu len verte. Vidíte? Ak by ste povedali, „Pane, som postihnutý, nemôžem chodiť,“ alebo čokoľvek iné to je. „Nedokážem kráčať. Zomieram,“ alebo niečo. „Spasil by si ma?“ On by povedal, „Ja som to už urobil.“ Vidíte?

²⁰² No, ale ako by ste vedeli, že to je práve Jeho hlas? Pretože On by urobil niečo podobné, ako urobil vtedy. On by ti mohol byť schopný povedať niečo o tebe, povedať ti, čím si bol, alebo čo s tebou nebolo v poriadku, alebo niečo také, tak, ako to urobil vtedy v čase Biblie. To by len ukázalo, že On bol ten istý. Ale čo sa týka uzdravenia, vy sami by ste to mali prijať. „On bol ranený pre naše prestúpenia; Jeho ranami sme uzdravení.“ Veríte tomu?

²⁰³ Veríte, že On by mi bol schopný dnes večer povedať, čo je tvoja ťažkosť, alebo niečo o tebe, ty, čo tu ležiš? Prijal by si to a veril by si mi, ako Jeho prorokovi? Urobil by si to?

²⁰⁴ A čo ty, tá pani vedľa nej, tá s tou rukou na svojom dieťati, veríš tomu? ...?...

205 Kolík tomu budú veriť? [Zhromaždenie sa raduje a hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.]

206 Teraz, Nebeský Otče, toto je Tvoje zhromaždenie. Práve som... Ja som zodpovedný za kázanie Tvojho Slova. No, viem, že toto je nezvyčajné, ale modlím sa, aby si to dnes večer udelil, aby ľudia mohli vedieť, že toto je pravda.

207 V poriadku, pozrite sa na to takto. Tvoje dieťa má nejaký druh choroby s kosťami. Tak je. Má nejaké veľké opuchnutie v nohe. Či je to pravda? Drž na ňom svoju ruku, opakuj a povedz, „Pane Ježišu, uzdrav moje dieťa, budem Ti slúžiť celý môj život.“ Ak ste ešte nikdy neobdržali to Očkovanie, len tomu verte z celého vášho srdca. A potom dajte povraz okolo nohy toho dieťaťa, dnes večer, a odmerajte to. A potom prineste ten povraz opäť zajtra, kde ste to odrezali, o koľko sa to zmenšilo medzi dňom a zajtra večer. Urobíte to?

208 Ty, čo tam ležíš, vedľa, veríš, že som Jeho služobníkom? Nikdy som ťa nevidel, nikdy v živote. Ale ty tu ležíš v tóni smrti. Ponad tou ženou je tmavý tieň. Ona trpí, zomiera na rakovinu. Presne tak to je. A veríš, že Boh ťa môže dať do poriadku? Dokážeš tomu veriť? Potom prečo tam tak ležíš a čakáš, kým zomrieš? Doktor to nemôže urobiť. Vstaň, v Mene Ježiša Krista, vezmi svoje ležadlo a choď domov.

209 [Zhromaždenie sa raduje. – pozn.prekl.] Veríte? Všetci, ktorí chcú veriť a akceptovať svoje uzdravenie, postavte sa na svoje nohy a ďakujte Bohu. Vezmi ju za ruku, môj brat.

210 Povedzme, „Chvála Pánovi,“ každý jeden. Veríte Mu? [Zhromaždenie sa raduje. – pozn.prekl.] Pozdvihnite teraz svoje ruky ku Bohu a chváľte Ho. [Zhromaždenie sa raduje. – pozn.prekl.] Veríte? [Zhromaždenie sa raduje. – pozn.prekl.] Či nieto balzamu v Gileáde? Moc Božia to dokáže urobiť!

211 Povstaňme teraz na svoje nohy, každý jeden, s tou vierou, že tomu veríme.

Povstaňte všetci na svoje nohy a prijmite vyslobodenie v Mene Pánovom. [Zhromaždenie pokračuje v radovaní. – pozn.prekl.]

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané vo februári 2016.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí